

# Božije blagodati ovisne o našem ahlaku

---

<"xml encoding="UTF-8?">

## Božije blagodati ovisne o našem ahlaku

U 96. ajetu sure Al-A'raf kaže se: A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali. Blagodati koje se spominju nisu samo materijalne nego i duhovne prirode, odnosno blagodati koje potiču iz skrivenog svijeta. Prenosi se da je Ibn-Sina, kada god bi naišao na neki teži problem imao običaj uzeti abdest, klanjati dva rekata namaza, nakon čega bi taj problem postao lahko rješiv. Hazreti imam Homeini prenosi od svog učitelja Hajrija da su oni na osnovu prakse i na osnovu rivajeta koji se dotiču tog pitanja došli do zaključka da svaki učenik koji obavlja noćni namaz ima peterostruko veću moć shvatanja vjerskih pitanja. Merhum allame Tabatabai prenosi da mu je jednom, za vrijeme njegovog studiranja u Iraku, prišao jedan čovjek i stavio ruku na rame kazavši: "Sinak, ako želiš Ovaj svijet, obavlaj noćnu nafilu, a ako želiš Onaj svijet, opet obavlaj noćnu nafilu." Kada se Allame okrenuo, vidio je da je to njegov učitelj koji se također zvao Tabatabai. Dakle, ako čovjek zakorači na put izgradnje svoje duše, osim što će imati ovosvjetske koristi, :okoristit će se i blagodatima Onoga svijeta. Ovu istinu iznosi i ajet

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti, a Allah je zaista, na strani onih koji dobra djela čine! Postaje jasno da se Allahovo bivanje uz dobročinitelje razlikuje od Njegovog bivanja sa ostalim stvorenjima. Prema prvima Allah dž.š., ima poseban vid pažnje. Hafiz r.a. kaže: "Okolo koje je zaprljano ne može vidjeti lice Božije dok ne očisti ogledalo svog postojanja." U nastavku, da bi opomenuo one koji uživaju u njegovim pjesmama, dodaje: "Ovo nije samo pjesma, nego moje vlastito iskustvo. Želeći pročišćenje, uzeo sam gusul suzama svojim." U suri Al-Waqi'a, od 77-80. ajeta potvrđuje se istina da se čovjek mora pročistiti: ...on je, zaista, Kur'an plemeniti u Knjizi brižljivo čuvanoj – dodirnuti ga smiju samo oni koji su čisti, on je Objava od Gospodara svjetova. Dodirivanje Kur'ana nije dozvoljeno bez abdesta, a njegovo shvatanje nije moguće bez unutarnjeg pročišćenja. Kada Hafiz kaže da je učinio gusul suzama svojim, to nije samo pjesnička forma, već je zaista

zbilja. Na osnovu ovoga, možemo se zapitati: Obavljam sve Božije naredbe, klanjam, postim, a ništa neobično se ne događa. Da li su kur'anska obećanja, ne'uzu billah, lažna, ili ja nisam uredu? U 6. ajetu sure Ad-Dahr (Insan) kaže se: ...sa izvora iz kojeg će samo Allahovi štićenici piti. Ti izvori nisu postojali dok dobra djela Božijih robova nisu uzrokovala njihov nastanak. Dakle, uzrok izviranja džennetskih izvora jesu same džennetlije. Poslanik, s.a.v.a., je rekao: "Ko bude iskreno robovao svom Gospodaru četrdeset dana, Allah, dž.š., učinit će da iz njegovog srca provre mudrost." Izvori spoznaje nastali su sa ljudskim dobrim djelima. Baš kao što je potrebno vrijeme da bi biljka dala plod, tako je ono potrebno i za rađanje duhovnih plodova. Hafiz prenosi kako se jedan salik (duhovni putnik), koji je bio dostigao viši duhovni stepen, obraćao nekom čovjeku riječima: "Da bi vino postalo dobro, mora odstajati četrdeset dana. Kao što tom vinu treba četrdeset dana da dobije kvalitet, tako i vino, u prenesenom značenju, koje bi poteklo od Allaha dž.š., također treba pripremati četrdeset dana." Potom Hafiz izražava bol svoje duše: "Iskvarili smo se, loši smo, mnogo smo se od Allaha udaljili! Može li za nas jedan usamljenik dovu proučiti, i ove naše mračne nutrine osvijetliti?" Posljedice naših vrlina i mahana povezane su sa stanjima čovjekove duše. Kod nekih ljudi stanja duha su pomiješana, te se nakon činjenja dobrih djela opet okreću lošim i obrnuto. Pošto je njihovo stanje tako nestabilno, jedina mogućnost da se njihova duša odvoji od tijela jeste njeno prisilno odvajanje koje nazivamo smrću. Zbog toga je u Kur'anu rečeno da će ljudi zaslužene blagodati uglavnom vidjeti tek na Ahiretu, jer je većina nas takva da jedino prisilnim odvajanjem duše i tijela može takvo šta vidjeti i doživjeti. Časni Kur'an kazuje: Oni koji trpe da bi postigli naklonost Gospodara svoga, i koji namaz obavljaju radi Boga, i koji od onoga što im dajemo i tajno i javno udjeljuju, i koji budu stajali na put lošim djelima, svojim dobrim djelima – njih čeka najljepše prebivalište, džennetski vrtovi, u koje će ući oni i roditelji njihovi i supružnici njihovi i porod njihov – oni koji su bili čestiti – i melec i će im ulaziti na vrata svaka: "Mir neka je vama, zato što ste trpjeli, a divno li je najljepše prebivalište!" U 93. ajetu sure Al-An'am Allah dž.š., obraća se svome Poslaniku: A da ti je vidjeti nevjernike u smrtnim mukama, kada melec budu ispružili svoje ruke prema njima: "Spasite se ako možete! Od sada ćete neizdržljivom kaznom biti kažnjeni zato što ste na Allaha ono što nije istina iznosili i što ste se prema dokazima Njegovim oholo ponašali." Obje spomenute skupine, i dobri i loši robovi Božiji, vidjet će svoje blagodati tek nakon razdvajanja duše od tijela, a za razliku od njih postoji i treća skupina, koja posjeduje svu duhovnu čistotu i spremnost da već na ovom svijetu vidi takve blagodati. Jednom je Božiji Poslanik, s.a.v.a., dok je sjedio u društvu svojih ashaba, primijetio mladića koji se izrazom lica izdvajao od ostalih mladića tog vremena. Pejgamber ga je pozvao k sebi, i upitao: "Kako si osvanuo?" Mladić je odgovorio: "O Poslaniče Božiji, osvanuo sam sa

uvjerenjem (jekinom) u sve!" Poslanik mu reče: "Govoriš krupne riječi! Šta su znakovi tvoga uvjerenja?" Mladić odgovori: "Božiji Poslaniče, u takvom sam stanju kao da vidim Džennet i zbivanja u njemu, kao što vidim i Džehennem i kazne u njemu. Sve što sam vidio dovelo me u stanje da danju postim, a noću ne spavam." Tada mu je Poslanik s.a.v.a. rekao: "Ti si Božiji rob kojemu je Allah osvjetlio srce imanom!" Mladić je potom upitao Poslanika: "Želiš li da sad opišem Sudnji dan i da ti kažem ko će od ovih tvojih prijatelja u Džennet, a ko u Džehennem? Tačno vidim džennetlije kako se raduju! Tako su ushićeni spašavanjem svojim, da jedni drugima čestitaju i grle se! Gušio sam od jecaja i žalopojki onih koji čekaju kaznu. Oni kruže oko Tebe (izvora Kewser), ali njihove usne ostaju žedne." Poslanik je odgovorio: "Ne, to ne".smiješ sada otkriti! To treba ostati tajna do Sudnjega dana